

20 сот.

Параомієр та Слюсарівські парабазил
ни контрастний (світлий на 1 мікро-
міра), в його складові мають бути 25
мкр. Контрастніше проявляти Слюсарів-
ський (75 прот.) і параомієрні та Слюсарів-
ські (25 прот.). На висхідній гілці - по-
близько 25 мкр. З карбонату, а не
з ангідриту, частку 3 карбонату, а не
карбону — 1 карбонату, а не карбону.
Найбільш характерна тенденція до
дуже великої кількості карбонату.

якку повера заготовних ціл па пшеницю — 90 коп. та жито — 45 коп. у стегу, а в лісоотегу — 60 та 30 копійок за сот лар, якщо насіння буде аране в стегу не піаніше 16, а в лісоотегу — 25-го серпня.

Так представляється заходи щодо о-мньої кампанії українського радянського уряду. Однак яким, що сам уряд не дуже вірить у можливість переведення в життя виробленого ним плану. Про це свідчать, між іншим, дві річі. Перше. Наркомторг України оголосив наваж, що о-мній засівна кампанія має «ударний» характер. Особ. виникли у невиконанні всіх заходів щодо проведення насінної кампанії, будуть тягти до дисциплінарної, а в окремих випадках також до судової від-повальності. Догляд за здійсненням розпоряджень Наркомторгу в галузі за-мньої кампанії хлібозаготовочними організаціями покладено особисто на ланів Ревіта (Сопаків), Васильова (Сільгосподар) та Федосівича (Вукоосівка). Друге. Планом ЦК КП(б)У, після доповіді Чубаря ухва-дзя політичну резолюцію про здійснення хлібозаготовочних 1927-28 року і перспектив на 1928-29 рік. З цієї резолюції ми на-ведемо тільки п'ять точок, бо вона так-світчить, що цього року більшовицький уряд не має жадних надій на збільшення врожаю на Україні. Ця точка звучить:

„Загальні ресурси харчового хліба 1928-29 року в СРСР не дозволяють від-новити плінного споживання пшениці та жита у розмірах минулого року. Тому, як по всьому Союзу, так і на Укра-їні треба з самого початку реалізації нового врожаю вжити заходів, щоб за-вести до споживання населенням біль-шу сільською круп, ячменю, а також кукурудзи. Помилки в пореєвтраченні хліба 27-28 року, що викликали значні труднощі на хлібному ринку, треба ціл-ком уникати в усунути. Зокрема тре-ба забезпечити поширення заготовчих о-мочів, особливо картоплі для робітни-чого постачання й відповідно до цього забезпечити поширення фінансування роботи кооперації в цій галузі“.

Як бачимо, надії українського уряду на одержання цієї осесі від українського селянства обіра, такі малі, що він вже за-адаєть наважувати роботи приготування до забезпечення робітників на Україні бо-дай барабанами.

В числі 174 „Комуніста“ знаходимо статтю акад. Федотова — „Як про-вести контрактацію“. Тут він ставить пи-тання про те, як вигадати на Україні в обставинах більшовицької дійсності го-ловний принцип контрактації — добро-мільність укладання договорів. „Ось тут, — каже він — на превеликий жах до-що таке, що примушує нас звернутися на це серйозно увагу“. А саме, в цілому рі-зі місяць на Україні різні більшовицькі органи, всупереч якимись постановам центральної влади, пробують силою на-в'язати селянству контрактацію.

„Ці перекусує, — каже Федотов, — утворити небезпеку щодо можли-вості успішно виконати план поста-чення насіння селянським округам. Во-ни звичайно майбутню хлібозаготовку. Вони звичайно дискредитують в очах се-лянства методу контрактації у сіль-ському господарстві“.

І він вичить погрозою на адресу міс-цевих партійних організацій, а також ор-ганів влади:

„Ті помилки, які були допущені за о-станньої хлібозаготовки, в які рішучо о-суджує постановою останнього пленуму, аж ніяк не можна переносити на заго-товку о-мнього насіння. Ці помилки тре-ба негайно виправити та виконати да-лі директиви. Хто не буде виконувати — той відповідатиме. Партія нікому не дозволить посягати нашім селянським з селянством. Хай це твердо пам'ятають усі, хто має спільно до найважливішо-го господарсько-політичного завдання, яким є контрактація“.

З цього бачимо, що не лише кепсько е-тоті сиріза а палими українського ра-дянського уряду відносно о-мньої засів-ної кампанії, але що цей уряд не в силі дати собі ради з практикою більшовиць-ких органів на місцях, які постійно „пе-рекручують“ і зводять у нівець усі йо-го добрі заміри.

Загострення кризи в Югославії.

До якої міри загострилося внутрішнє політичне положення у триєдиному ко-ролівстві сербів, хорватів і словінців, відно-з того, що насілих Ст. Радіча, теперіш-ній голова парламентарного клубу хор-ватської селянської коаліції д-р Мачек на-слав до президента міжпарламентарної унії, що відбуває свій конгрес у Берліні під проводом д-ра Лебе, телеграму, в я-кій піддає в сумнів мандат і моральне право югославянської парламентарної де-легатії репрезентувати югославянський парламент на конгресі унії. Ця телеграма викликала велику констернацію і обура-ня в білгородських урядових колах. В тих колах заперяють, що цей вчинок провідників хорватської селянської пар-тії потягне за собою гостріші засоби бо-ротьби та спричинить репресії уряду су-проти хорватської селянської коаліції.

Колишній міністер Святослав Попович, що є визначним і впливовим членом че-залежної демократичної партії, що тво-рить одну частину демократичної селян-ської коаліції, заявив представникам прес-и, що він не погоджується з вчинком д-ра Мачека. Далі він додав, що він за-жадав від провідника незалежної демокра-тичної партії Прібісевича негайного скли-кання засідання ексекутиви, доби вона заявила станою до останнього вчинку д-ра Мачека.

У зв'язку з тією телеграмою заявив пре-зидент югославянського уряду д-р Ко-рошеч, що по останній телеграмі як і по давніших заявах та есупіціях хорват-ської селянської партії та демократичної селянської коаліції усталюється переслі-дування, що ті групи наміснені прякують до пониження престижу югославянської держави як цілості в закордонній опі-нії та ведуть у тому напрямі систематичну кампанію. Таке дізнання не може пада-ти оставати безкарним і не може не спри-чинити законних наслідків. Самоозвучило — казав д-р Коросец — що делегати хорватської партії будуть поносити від-повальність і за кожний того роду вчи-нок, довершений поза межами Югославії. В тому напрямі не може бути ніяких від-ма-й! Жалюгідним є хибне зв'язування, що понижування в очах світа держави як та-кої може принести якунебудь користь хорватам або якій іншій частині народу.

Сила II. Інтернаціоналу.

Якою армією розпоряджає Роб. Соц. Ін-тернаціонал.

На брюссельському конгресі II Ін-тернаціоналу його секретар Ф. Аллер казав звіт з організації сили цього міжнарод-нього табору. Під теперішню хвилю II Інтернаціонал нараховує 6,6 мільона чле-нів, а в тому 1 мільон жінок. На соціалі-стичних кандидатах підчас останніх ви-борчих кампаній впало 25 мільонів голо-сів. На 6167 посольських місць у парла-ментах, до яких відбувалися вибори, со-ціалісти одержали 2181 мандатів, себто 35,45 проц. Могучньою зброєю в руках II Інтернаціоналу є преса. Під теперішню пору партія розпоряджає 354 щоденни-ми в різних мовах, не рахуючи тижне-вики і місячників.

Розпоряджуючи такою силою, партія не лякається відповідно до відносин у поодиноких державах, входить в компро-міси і зв'язки з ліберально-буржуазними партіями з метою здійснювати свою про-граму еволюційним шляхом. Як далеко партія є державно-творчою, свідчить про-те хочби прибуття на конгрес 60-ти де-легатів, які вже були міністрами. Цікаво й те, що на чолі більшості делегатів, як от німецької, французької, румунської то-що в більшості стояли жиди, які вже по своїй природі є інтернаціоналістами.

На економічні теми.

В справі кредитової кооперації.

III. Де і при яких умовах можна засно-вувати кредитову кооперацію.

(Голос у дискусії.)

„Дир. О. Саванч, авторитетні й заложе-ні самовистарчальності і співрачності на вислід, переведеної серед повітозах кре-

самовистарчальності, коли виступив і фон-диза щодо обмешення терену діяльності райфайзенів до одної громади та розки-вав ідею районних кредитових коопера-цій по більших селат і містотках, що об-слуговували би всі громади даного ра-йону. В інших селат мали би існувати тільки збірничі ошадності“.

На жаль, автор, виступивши ідею сам-овистарчальності, не потрудився сказати нам, що саме він розуміє під „самови-старчальністю кредитової кооперації“. Можна думати, що автор вважав це по-няттям за самоорганізацію. Ажте тасло с-мовистарчальності вже скоро 10 років не складить з усіх українських коопера-цій. То правда. Але кооператори вважа-ли в те слово строго означений зміст. Уживалося його відносно господарсько-споживачої і споживачої кооперації і тим-жого означати кооператива є тоді тільки самовистарчальна, коли власники її фон-диза вистартали на закупівлю товарів в роз-мірі запотребування її членів. Запотре-бування членів в товарах є наглядним і-риєм самовистарчальності кооперати-ви того типу. Важко припустити, щоб автор і відносно кредитової кооперації припороважував так само поняття самови-старчальності, бо тоді треба було би за-самовистарчальну вважати тільки таку кооперативу, якої власні фонди вистарта-ють на задоволення потреби її членів у кредиті. Очевидно, що автор мав на-думі якусь іншу, окрему самовистарчаль-ність. Як так, то обов'язком його бу-ло подати до прикладного відома, що він під цим словом розуміє, а не тим більше, важко, що з неясного, неозначеного пе-няття самовистарчальності робиться практично-організаційний засновок основ-ного значіння, а саме: віджидатися рай-файзенівське правило локалізації кре-дитівки на території одної громади і за-ступатися її районізацією. Провірати, чи дійсно основи самовистарчальності не мвиряться з райфайзенівським локаліза-цією, не можливо, бо не знаємо, що то є самовистарчальність. Натий вислід висте-жи, що в більшості прихилилася до райо-нізації не можемо прийняти за перекон-уючий аргумент за районізацією, бо не знаємо аргументів цієї більшості.

Та правило локалізації в райфайзенів-ському розумінні надто велике і надто добре історично оправдане, щоб українці ні з цього ні з того її відкинули. Треба дуже глибоко аналізувати ятого зародко-го господарства, ахав знаказали, що — що німцесі здорове, те українцесі смерть. А до того часу не маємо права шукати ори-гінальності. Мені відомо, що в сільській кредитовій кооперації Німеччини поміча-ється позитивна тенденція поширювати район діяльності кредитівки не на одну, а на декілька громад. Ось як зрозуміла й оправдана ця тенденція. Там так кре-дитівка на одні понад 50 літ сповнала своєю історичною мією. Вона за довгі де-сятки літ приростила німецького селянина

Д-Р РОМАН СТЕФАНОВИЧ.

БОВДУР.

„А ти Михасю чого плачеш? Чи може знов хто займив тобі віви в шкоді? Ну кажи, що сталося, чо-гож ти хлипаєш та слова не промо-виш?“

„Т...то я не аза грабіжі плачу, а аза того бо... бо... бовдура, що кі-льометр поставив на нашій сіножа-ти над Дністром“.

„Що ти казав, Михасю? Про я-кого бовдура говориш? Та ж я бу-ла вчора на сіножати і ніякого бов-дура не виділа. Мої! Заженено ві-ші та ходи вечерати“.

„Е, добре вам, мамо, казати, а аз віви віви... і вдалок сіножати відколов. Мірив, мірив з якимись панамі берегом понад воду, забив бовдура серед нашої сіножати тай-саже, що то границя“.

„Та що ти казав, Михасю! А деж-то може бути, аби нам кільометр жодним нашу сіножати відібрав?“

„А чо ж, мамо, казав йому ауйко Кирило, що як умер газда, то хто не хоче, над сиротами збиту-ться“.

„А шож там робив ауйко Ки-рило?“

„Та шожби? Вязали у себе жито, а як виділи, що кільометр каже за-бивати бовдура серед нашої сіно-жати, надійшли і зачали спирати: немож, — кажуть — кривдити си-роті! А кільометр своє тай своє: „має — каже — бути спупок, бо ту є границя“.

„А бодай би йому з його границею очі повиласили! А чогож він при-чипив до мене нещасної вдовичі? Та я не дам відобрати нашої сіно-жати, аби мала правуватися до са-мого Відня!“

І Гафія затиснула кулаки та гро-зана ними своєму невідомому воро-гови.

Віви збилися на подвір'ю в турму і блеяли. Михась загавив їх до ко-шар, а мати пішла в хату дати си-нови вечерати.

По вечери провела Михасеві „От-че наш“ і тяжко зітхаючи лягла на під спати.

На другий день рано пішла Гафія на свою сіножати. Думка про того бовдура непокоїла її цілу ніч. Хо-тала конче видіти, що і як. Вже зда-лека побачила серед зелені своєї сі-ножати над Дністром якийсь чер-волий стовп. Перейшла чимськорішо суголокками попри чужі ниви до своєї сіножати та попримувала про-

сто до червоного стовпа, що стояв серед сіножати. Вхопила його обі-руч і хотіла витягнути з землі. Та залізаний стовп вмуруваний в зем-лю на камені не подавався.

„А то дідько твердо сидить“, від-казувала Гафія. „Тай десь его так раз-да в землю встромили. Перед-вчора вечером, як клала вершу на рибу не було ще нічого, а ту нараз на тобі каюпії, тай що який!“

Гафія подумала хвилю, відтак сплюнула в бік „бовдура“ та пола-лася кільканайцять кроків дальше до Дністра поглядати, чи на вершу зловилася риба. Витягнула вершу — порожня.

„От тобі вдовине та сирітське щастя“. Поклала вершу назад у во-ду, підійшла ще раз до „бовдура“ і задумалася.

„Треба хіба піти до віята завіда-ти, яким правом забив кільометр це-го „бовдура“ серед моєї сіножати, аби відобрати у мене і ту кришку...“

На щастя застала віята дома.

„Слава Сусу Христу!“

„На віки слава!“

„Я би вас запитала, пане началь-нику, яким правом відбирає у мене кільометр кришку моєї сіножати над водою“.

„Та що ви кажете, ч про те нічо-го не знаю“.

„Аякже, не знаєте, а нащо забив вчора на моїй сіножати бовдура?“

„Якого бовдура?“

„А от такого червоного, залізно-го, шей замурував у землю на ка-мени“.

„Е, та то пани визначували тепер границю від Румунії та скрізь по-над Дністер позабивали такі стовпи. І у нас і в Заліщиках і в Добровла-нах і в Городку. А вашої сіножати Вам не відбирають, їм її не треба“.

„Ая, не треба, на шож они заби-ли на ній бовдура?“

„Ба, бо ваша сіножати при самій границі, то забивали на ній гранич-ний стовп“.

„Я вже виджу, що з вами не до-говорюся. Як і...джу, що тримаєте а панамі. Як їм треба границі, то най собі роблять границю на своїх, а не на моїх. Чуєте? А як мнї нема права в громаді, то в піду дальше до Львова і до самого Відня. Яй крижди не дам собі зробити. Най пани не гадають, що як газда умер, то вже можна сироти збитувати. Бувайте здорові, війте, тай тягніть далі за панамі“.

Заліщики, 20. серпня 1928.

много, випусти бонди не потягнув за собою жерти у людей.

— **Львівська хроніка.** На вул. Сошицькій переїхало авто Іларія Райтнера. Шофера позитивно до судової відповідальності — Жертвою влому впадо мешканця Мойсея Кайгера. — За крадіж арештували: Стефана Рубака, Григорія Котля, Маріана Левницького в Лява Дубів. — Поліція відкритим у львівському ліжничковому комісаріаті значні зловживання. Зловживання поповнювалися урядовцями. Фанерні. Поліція веде слідство.

— **Рівні вісті.** На празнику в Спасі біля Каміньї Струвицької публічно Іван Барак пробило ножем свого суперника Євгена Задорожного. — На залізничному шляху біля Надарної знайшли трупа задушеного робітника Александра Кашки. Він загинув від удару львівської поліції у голову. — Заборона вносу шкеницької муні до Польщі об'являється до кінця цього року. — Від дня 19. вересня п. р. об'являється в Польщі новий митний закон. — Митна поліція у Катині призначила пакарів, які намагалися перевезти в Польщу 150 кг. тютюну. — В Булуні, на польсько-радянському кордоні арештувала польська поліція 11 комуністів. — В Роншайд у Німеччині поширюється епідемія шкарлатини й дифтерії.

Кіна.

„Аполло“: „Дитина шкору“.
„Лев“: „Дама у спідній вогоні“.
„Палас“: „Тільки для одної дівки“.
„Фатоморган“: „Пат і Патіон як посміянки“.

Дописи.

БЕРЕЖАНЩИНА. (Справознавче віче посла Целевича у Вербої. — Кооперативне свято в Тростянці). Дня 12. серпня п. р. відбулося на площі перед кооперативним домом у Вербої і посольське справознавче віче посла Володимира Целевича. Посл Целевич задав короткий звіт з діяльності Української Парламентарної Репрезентації і вказав у своїй промові присутнім, що праця українських послів може бути лише тоді успішною, коли за український послам стане організованою дією загальна українська громадянська. Не посам, а політично організований український наріз заставити польський сейм рахуватися з нами і спонукати наші домагання. Вказав обговорити послам Целевич значення політичної організації та вказав присутнім вступати в ряди Українського Національно-Демократичного Об'єднання. Після промови посла Целевича заборав голос трем. Гримі Свасівя з Божикова, який заснував міжпартиї відносини серед українського народу і вказав на шкідливі висліди тої жорни, яку ввели підчас виборів наші т. зв. „лівої“ партії і яку вони тепер далі продовжують. Після змисли та інтерпретації віче одностайно ухвалило довіряти Українській Парламентарній Репрезентації, як також резолюцію, наголошує посла Західного не толити одинокі, а притягати як раз до собою та почати свої правдиві посольські обов'язки, замість далі об'єднувати клеветани людей не в партії „Прані“. Віче закінчено національним гимном. — В п'ятницю дня 12. серпня п. р. відбулося велике кооперативне свято в Тростянці Бережанського повіту. Ранком відправив місцевий завістатель паролі о. Микола Саушинський торжественну службу Богу та паравиди за померлих членів кооперативу „Поступ“. Світанок місцевий тор і грава пластової музики бережанського пластового Коша. Опісля сформувалася величальна похід, який перейшов вулицями села. На похіді перед кооперативом по відставці кооперативного гимну, промови до тисячного збору народу громадянни Шлак, подання історію місцеві кооперативу і вказуючи присутнім. Далі промови посла В. Целевича про значення економічного життя вказав, а кооперативного життя зокрема у величальних замишлях українського народу, а директор Повітового Союзу Кооперативів п. Березовський про кооперативний ідею та про ролей кооперативу в бережанському повіті, і громадянин Гринько Свасівя з Божикова про потребу економічної організації. Світанок закінчив хоромом і п'яною промовою місцевий завістатель паролі о. Саушинський, після чого музика відіграла національний гимн.

СТРИЩИННА (Вистава „Невольники“ під голім небом у Лисичках). Дня 6. серпня п. р. в Лисичках повіт Стрий відбулася, як шкору, соціальний фестин. На не дорічне свято прибули доволі числі Союзів і Лиги з Добрян, Добричів, Угерська та Івацького Кута. Соціалістичне життя в Стрийщині розвивається завдяки наші „Союзів“ і Стрий п. Мискевичеві та студентам під проводом Стефана Остримовича і Стефана Каратинського. На превелике діло місцеві поліція не хотів дозволити доволі числі Лиги і Союзів брати участі в соціальних вправах, виключаючи розпорядження стрийського староства. По довгих перекоріях та телефоніях розмові зі Стриєм, поліція дала дозвіл на соціальні

вправи. Всі дивуються і чудуються, що таке зв'язання між дати староства. А може поліція тільки заперечувала староство. Веліком пошаною на наших фестинах, котрі дуже часто не гривати добором прогнали була вистава „Невольники“ на візантійському. Штукі відомою шкоро, а за не всі сцени з життя козаків відбулися на конях. Батько мавивав сина у Січ, сіддав коза, молодий Степан із дружиною охотниками відійшли з пісню на Січ. Була козацький табір, напад татар на конях, битва. Треба було відійти з Січі до тисяч селян, що приїжджали тій дуже швидко переведений імпресії. Горді оці присутні на вид козаків і докону і склали стада в очей Маса народу була дуже розсудливою вистава. За введення цієї постановки „Невольники“ належить до дійсних призначень молодий громадянин Лисички. По фестині відбулися в невідній селі „Народнього Дому“ кабана та танки. На фестині і забаві крім доволі числі інтелектуальних були і гості дитини з західної Галичини та не могли надивуватися тому, що бачили щось подібне на селі і вказали культурному, повеленню молоді на забаві. Вони вказали інформації польських газет представляли собі цілком інше рівень культури нашого села. — О. О.

РАД. РУСЬКА (М. сцені школи і наука української мови). В Рад. Руській є три школи, а не в одній нека українці, що являть би української мови. Навіть терпеливий українці з ало до багату того „добра“ і вони внесли до Кураторії позначки а домагання призначити туди учителів-українців. У тій справі пишуть нам в Раді: Кружок „Рідної Школи“ в Раді Руській, в імені місцевого українського громадянства і батьків шкільних дітей, аперується до львівської Кураторії а домагання призначити вже з початком цього року до всіх трьох місцевих вселюдних шкіл бодай по одній учительській силі української народності, котрі ачли би української мови у місцевих школах. В Раді Руській існують три вселюдні школи: 1) семикласова хлопчиків; 2) семикласова дівоча С.С. Домініанов; 3) семикласова П.С. дівоча. — У всіх трьох школах на загальний стан понав 1500 дітей, дві третини припадає на молоді жіночій народності, а одну третю становлять по половині діти української і польської народності. Всіх учителів (або) у цих школах є около 30, а між ними не лише ні одного українця (ніки) але навіть нека ні одної кваліфікаційної сили, що алабод достаточного української мови. І за уваги на те, навчання української мови в цих школах стоїть нижче критики. Учители, чи мохатимуть вчити української мови серед несе о гомору, бо половина учеників (ні) його поправляє, а половина регочеться. А коли збриває таке навчання і ученики і учителі, тоді вчаться на голінах української мови; географі, польської мови або рахунків. А наслідки з такої науки? Учители класні сий фак і чуку йому українську мову і владу, що впроваджує „цей неспотріб“ до школи. До того польський учитель виховує тав, що готов радше вчити турецької чи китайської мови ніж української. Українську мову він навіть умисне буде писувати Кінець вітнем українська дитина, починаючи шкору не вміє добре у рідній мові підписатися і як не мало місце кілька літ тому, один син сьомому батькові робить заміт, що слово „брат“ пишеться через „д“ (брат, бо так він писав у школі). Коли батько переконує дитину, що це неможливо, бо навіть у польській мові пишеться „брат“ а дитина відкидає „брат“ і пропінє, чувється в винок „д“ а не „д“, то син нагаючись аргументує, що прецінь, учитель краше знає як тав а прешті у винокі може бути „д“ але і писки такі „д“. Можна навести цілий ряд таких правдописних і монетних куріозів про те, як то теперішній учитель української мови себе перед дітьми осмілює. Батьків дітей з оглядками дивляться на таку науку, жалюють і навчають, що дитина байдужіє не лише до своєї рідної мови, але і до всієї науки наслушавшись у школі дозання свого рідного слова, чус до неї нехоті і обрідження. Таке негідне ні школи ні владі трактування української мови довелю у нас до того що батьки не хотять навіть посилати дітей до школи і повторює місто а тремля вселюдні школи, в якому українці становлять 25 відсотків (назначається тепер серед українців 60 неграмотних, коли за Австрію відсоток цей являвся між 30-40). Не будучи в силі далі дивитися на таке пониження української мови в державних школах, українські батьки шкільних дітей і піде українське тро альянство Раді звернувшись через свій кружок „Рідної Школи“ і остане до Шкільної Кураторії а домагання призначити до ранкових шкіл учителів-українців до української мови. Ждал, що не зробило цього шкоро, а нині ранкова українська громада не владі ніяких ілюзій на те, немовби її домагання задоволення колинеб до Кураторії. Надаремне. Та вселюдні школи, що зробить рації, коли не дстануть учителів-українців. Невже будуть далі терпеливо доносити наругу над українською мовою в школі?

ОПОВІСТКИ.

„Вертеп Наших Днів“ — Галаксіона Чіпки і Ле-леї.
Синевидсько
зміни субота 23/8
Стрий, вистава 26/8 974 3-1
Новий Український Театр під дир. Панаса Кар. Бінєвича.
Войнава: 23. VIII. Віл.
26. VIII. Сирітка Ася.
27. VIII. Маруся Богуславка.

Львівський Просвітницький Театр.
Войнава: 25. VIII. Мотте Ганеф.
26. VIII. Оєйні маневри.
Томашівці: 26. VIII. Запорожець за Дунаєм, год. 3. попоз.
Болшівці: 27. VIII. Графиня Маріца.
28. VIII. Гейма.
29. VIII. Запорожець за Дунаєм.
30. VIII. Оєйні маневри. 137 1-1

В прив. учин. жін. Семинарії С.С. Васильянок в Дрогобичі вступні іспити на I, II, III, і IV. курсі відбудуться додатково на днях 30. і 31. VIII. і I. IX. п. р. — Зголошення модено в канцелярії Семинарії устно або письменно. — Управа 308 3-3

Гімназія „Рідної Школи“ з правом прилюдности в Коломиї. Додаткові вписи до класів IV—VIII і вступні іспити до класів IV—VII відбудуться дня 31. серпня і 1. вересня в 8. годині рано. В міру зголошень відкривається підготовчий курс до IV кл. Початок шк. року дня 3. вересня. — Управа 307 а 3-3

Семинарія Р. Ш. з правом прилюдности в Коломиї. Додаткові вписи на курсі I—V і вступні іспити на курсі I—IV відбудуться дня 31. серпня в 8. годині рано. В міру зголошень відкривається підготовчий курс на I. рік. Початок шк. р. дня 3. вересня. — Управа 307 б 3-3

Український Жіночий Рух в Канаді. Заголом „Союзу Українок“ відбудуться в суботу дня 25. серпня в год. 6. поп. в селі Т-ва „Бесіди“ (вул. Рутонського ч. 22) відітні голови „Союзу Українок Канади“ в Савелі Стечціши про український жіночий рух серед канадської нашої еміграції. Присимю членів о численну участь. Гости ради 336 1-2

На „Рідну Школу“ зложив п. Євген Тисовський, окр. суддя в Берегові 100 ч. к. а нагоди візду натуристів черенської гімназії в 1928 р. 335 1-1

Надзвичайні дати на ратунки „Рідної Школи“ зложив ВП. Студенти з Миколаєва н. Дн. 30 аоз, Студентська Секція, Бучач 16 аоз, д-р Віктор Павлаский, адвокат в Дрогобичі на позачасні п. Кузьмича 50 аоз. і значе Д-ра Володимира Івницького а Дрогобича, о. Івана Валуа а Трускавця і п. Івана Яворського а Борислава. — Жертводавцям сладає шкуру подяку Головна У-ня 335 а 1-1

Українська гімназія Рідної Школи в Дрогобичі. Доповичні вступні іспити до всіх класів гімназії відбудуться в нах 31. VIII. і I. IX. 928 р. — Управа гімназії 330 1-1

СТУДЕНТИ ВИСОКИХ ШКІЛ ПОЗІРІ! МІСЯЦЬ УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТА У ЛЬВІВЩИНІ. Виді Товариства Прихильників Освіти у Львові подає до відома українському громадянству та студентству львівського воєводства, що львівський уряд воєвідський рескриптом Ч. Б. П. 6856 ек 1928 з дня 19. серпня 1928 і Львівське Староство Гродке письмом ч. 1181/28 Ст. 2017, з дня 20. серпня 1928, дали дозвіл на переведення одноденної замкненої збірки на допомогу студентству в дні 18. вересня 1928 у місті Львові і семиденної отвертої збірки жертв на збіркової листи в цілому воєвідстві, окрім міста Львова, в часі від 16-го — 22-го вересня п. р. Умови такі: 1) аудична збірка в місті Львові буде відбуватися тільки до замкненох пушок; столики, при котрих будуть приймати добровільні дати, мають бути уставлені тільки при церквах, агадані при освітніх українських школах; збірники жертв не буде відбуватися по домах; особи, що будуть займа-

тися збіркою, мусять мати відповідні легітиміції, видані Виділом Товариства, якіні ні особи не можуть мати ніяких демонстраційних відзнак; 2) Кожен збіркової листи повинна бути з порядковим числом і печаткою Товариства та підписами головою і секретарем; 3) В листі повинна бути зазначена дата і місце реєстру — дозволу на збірку; 4) Товариство зобов'язане провадити доказну емісійну збіркової лист; 5) Особи, які будуть займа-тися збіркою мусять мати легітиміцію а фотографію відзнаку Виділом Товариства а потвердження відповідним староством, або також легітиміцію без фотографії, але важку тільки з „Догодом особистим“, або польським паспортном і матикути вище зазначену збіркової листу, на котрій який латок має бути змислений агадані чорнилом або темним олієм самия жертводавцем, а коли цей не вміє писати, тим, що збирає а присутності жертводавця; 6) Особи, що збиратимуть не можуть мати ніяких демонстраційних відзнак; 7) Кожен львівський Комітет зобов'язаний протягом 8 днів по скінченні збірки позати п. вислі до відома даного Староства; 8) Загальний вислі збірки має Виді оголосити проглом однієї місяця в одній а львівських українських часописів і один примірник враз зі збіркою збірки перестати воєвідському уряду. — Студенти львівського воєвідства, які не взяли активну участь у збірці. Від успіхів залежатиме життя наших студентів у цілому шкільному році. Де нека студентів, просимо творити Комітети і переведити збірку старшин громадянни. Ціле українське громадянство у цьому одному тисні в році мусять допомогти українському студентству. — Товариство Прихильників Освіти, Львів, Супільського ч. 21.

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ
В СІЛЯКІ годивникарсько-юбілярської роботи виконує найстаранніше Домбровський-Ротважеський Львів (Готель Жоржа) вул. Академічна ч. 2. 2481 а) 9-1

ДВОКАТ д-р Стефан Мурацький в Гостім місті (Глухів) прийме рутинізованого клієнта. 262 3-3

ДЛЯ ХЛОПЦІ а III. кл. гімназії потрібні а аналіз гри на фортепіані. Іншівницька в Дрогобичі поз. Либівці Стрий. 331 2-4

ГОДИНИК ВАШІ буде найкраще направлений у найкращій годивникарській роботі Івана Зельтєнрайха. Львів на Марієвська 5. — З прохання просимо репараній прислати поштою. — Старомодні дамські годивники перероблюємо паручні. 3-6 110-1

СТАНІЩО у відомі по свідченню найде чотирох учеників або учениць, Львів, вул. Тереси 2 б I. поз. 334 1-2

МОЛОДІЙ (19 літ) мужина шукає якогось заняття найкраще на селі, мі би провадити кооператив, алаторський кружок, жіби уділити діляні а обсягу інших класів гімназії. — Ласкаві зголошення: Посте рестаєте Своде під 123* шання. 331 1-3

УЧНІЯ і учениці середніх шкіл приймуться на мешкання і харч — Інформаті дасть „Союзний Базар“, Львів вул. Руська ч. 25. 328 1-3

ПРИМУ на мешкання учеників або учениць а шкору удержанном. — вул. Траугутта ч. 2. II поверх, на танку, двері ч. 16. 329 1-2

УКІВЧЕНА семінарія пошукує лекції на п'ятий рік. — Зголошення сити до Адміністрації „Діла“ під Іллієвська. 331 1-3

НОВИЙ ДІМ з новою духня відітні го-род, при травма до двох тисяч дол. — Новий дім з раці 2 покол. кухня, ванна, коло головного двору три тисячі дол. годиніко дня. — Іпат, вул. Курова ч. 334 1-3

В КРАКОВІ пошукує станції на дня 1. вересня, для абсолютних гімназ при інтелектуальній, українській родині. — Зголошення враз з умовами слати негайно на адресу: о. Александр Трешівський, в Коронні і Любачів. 3-3 2-2

ПІММЕ на стіві пошукує-мужиків-а-мешкання. — Героніма, вул. Монашків ч. 2. 225 2-3

Накладом Рідної Школи У. П. Т. вишли з друку:

1. Граматичні вправи для шкільних класів всенародних шкіл, а вичах класі середніх і фахових шкіл, тав до само навчання. Зладив Ом Попович в ціні 750 аоз.
2. Збірник арифметичних задач Д-ра Романа Петельського. Підручник для шкільних класів народних і вищих класів середніх шкіл. ціні 4 аоз.

ПРОДАЄ КНИГАРНЯ „РІДНОЇ ШКОЛИ“ У. П. Т.

Львів, бул. Руська ч. 3.